

KULTURNO DRUŠTVO SV. MIHAELA GROSUPLJE

MARTIN KRPAN

Priredba po Franu Levstiku

Režija: **Vera Šparovec, Štefka Zaviršek**

Igrajo:

Fran Levstik – **Mirko Anželj**

Martin Krpan – **Matjaž Papež**

Cesar Janez – **Marijan Jesenko**

Cesarica – **Slavka Potokar**

Cesarični – **Iva in Maja Režek**

Brdavs – **Ambrož Zaviršek**

Kočijaž, cesarjev sluga – **Roman Hribar**

Minister Gregor – **Martin Oblak**

Mejača – **Janez Kozlevčar, Anton Rajh**

Dvorjani – **člani Kulturnega društva sv. Mihaela**

Ostali sodelujoči:

Šepetalki: **Mojca Malovrh in Štefka Zaviršek**

Osvetlitev, slika in zvok: **Ožbej Škulj**

Scena in rekviziti: **Vili Mokorel, Slavka Potokar**

Kostumi: **KD sv. Mihaela, Jože Sivec, Milada Andrejakova**

Fotografije in video: **Brane Petrovič, internet**

Oblikovanje plakata in gledališkega lista: **Petra Golobič**

Pri realizaciji predstave so z donacijami in s svojim delom sodelovali :

Občina Grosuplje

Luka Puš – ZKD Grosuplje

Ranč »Ustav konje«, Medvedica

Vinko Zajc, Ilova gora

Don Don proizvodno in trgovsko podjetje d. o. o.

Kulturno društvo sv. Mihaela nadaljuje z gledališkim ustvarjanjem.

Tokrat uprizarjamo priredbo verjetno vsem znane slovenske umetne pripovedke Martin Krpan izpod peresa Frana Levstika.

Zgodba je nastala davnega leta 1858 v precej drugačnem kulturnem in političnem okolju od današnjega, vendar pa Krpanov lik ohranja veliko vrednost do danes. Martin Krpan je naš literarni narodni junak, čeprav je človek z napakami, kot smo vsi. Bil je preprost kmečki človek, ob katerem nam ni ravno v ponos, da se je preživljal s tihotapljenjem (po nekaterih razlagah prave soli, po drugih pa smodnika, ki je zavil v izraz »angleška sol«). Pa tudi njegovo iskanje privilegijev ne sodi k državotvorni etiki in kulturi. A svojo čast si je zaslužil, ko se ni obotavljal s svojo močjo pomagati oblasti v stiski, čeprav so bili to ljudje iz drugega družbenega sloja in na nek način njegovi nasprotniki. Njegova zdrava kmečka pamet je premogla zavest povezanosti in soodvisnosti, ki se je izkazala močnejša od bolečine narodove ponižanosti in socialne razslojenosti. Naj nam bo v tem zgled za medsebojne odnose v današnjem svetu. Ko opazimo stisko bližnjih in je v naši moči, da jo zmanjšamo, storimo to brez razmišljanja o razlikah, ki nas tako pogosto delijo.

Podobno se je izkazal tudi cesar Janez. Martin Krpan in cesar, čeprav oba tipična moška, sta bila zmožna sodelovati, ker je bil boj proti skupni težavi pomembnejši od osebnega ponosa. Čeprav je Krpan mestoma trmast in prehitro užaljen, na koncu spravljivo ponudi pomoč, če jo bodo Dunajčani še potrebovali. Živel bo pa še naprej zadovoljen na Vrhu pri Sveti Trojici, saj ga blišč in bogastvo cesarskega dvora ne privlačita. Zdi se, da nam danes zelo primanjkuje zadovoljstva s svojim stanom in ljubezni do domovine.

Naj nas opogumi Martin Krpan! Slava mu!